

48. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΗΣ

ουσιν καὶ μῦθον ἐπ' αὐτέῳ οὐδαμὰ πιστὸν διηγέονται. ἐλθόντα γάρ μιν παρὰ τὸν Ἥλιον τὸν πατέρα αἰτέειν τὸ τοῦ φωτὸς ἄρμα ἠνιοχέειν, τὸν δὲ δοῦναί τε οἱ καὶ ὑποθέσθαι τῆς ἵππασίης τὸν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ ἄρμα, ἠλικίῃ καὶ ἀπειρίῃ ἄλλοτε μὲν πρόσγειος ἠνιόχευεν, ἄλλοτε <δὲ> πολλὸν τῆς γῆς ἀπαι-
 5 ωρούμενος· τοὺς δὲ ἀνθρώπους κρύος τε καὶ θάλπος οὐκ ἀνασχε-
 τὸν διέφθειρεν. ἐπὶ τοῖσι δὲ τὸν Δία ἀγανακτέοντα βαλεῖν πρη-
 στῆρι Φαέθοντα μεγάλῳ. πεσόντα δέ μιν αἱ ἀδελφαὶ περιστᾶσαι
 πένθος μέγα ἐποίηον, ἔστε μετέβαλον τὰ εἶδεα, καὶ νῦν εἰσι
 10 αἴγειροι καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δάκρυον σταλάουσιν. οὐχ
 οὔτω ταῦτα ἐγένετο οὐδὲ ὅσιον αὐτοῖσι πείθεσθαι, οὐδὲ Ἥλιος
 παῖδα ἐποίησατο, οὐδὲ ὁ παῖς αὐτῷ ἀπέθανεν.

Λέγουσιν δὲ καὶ ἄλλα Ἑλληνες πολλὰ μυθώδεα, τοῖσι ἐγὼ οὐ **20**
 μάλα τι πείθομαι. κῶς γὰρ δὴ ὅσιον πιστεῦσαι παῖδα Αἰνείην
 5 τῆς Ἀφροδίτης γενέσθαι καὶ Διὸς Μίνω καὶ Ἄρεος Ἀσκάλα-
 φον καὶ Αὐτόλυκον Ἑρμέω; ἀλλ' οὗτοι ἕκαστοι αὐτέων θεο-
 φιλέες γέγοντο καὶ σφίσι γενομένοισι τῷ μὲν ἢ Ἀφροδίτῃ, τῷ
 δὲ ὁ Ζεὺς, τῷ δὲ Ἄρης ἐπέβλεψαν. ὁκόσοι γὰρ δὴ ἀνθρώποισι
 ἐν τῇ γενεῇ ταύτῃ οἰκοδεσποτέουσι, οὗτοι ὅκως τοκέες ἐω-
 10 τοῖσι πάντα ἴκελα ἐκτελέουσιν καὶ χρόην καὶ μορφὴν καὶ
 ἔργα καὶ διανοίην, καὶ βασιλεὺς μὲν ὁ Μίνωσι Διὸς ἡγεομένου,
 καλὸς δὲ Αἰνείης Ἀφροδίτης βουλήσει ἐγένετο, κλέπτῃ δὲ Αὐτό-
 λυκος, ἢ δὲ οἱ κλεπτικὴ ἐξ Ἑρμέω ἀφίκετο.

Οὐ μὲν οὖν οὐδὲ τὸν Κρόνον Ζεὺς ἔδησεν οὐδὲ ἐς Τάρταρον **21**
 5 ἔρριψεν οὐδὲ τὰ ἄλλα ἐμήσατο ὁκόσα ἄνθρωποι νομίζουσιν, ἀλλὰ
 φέρεται γὰρ ὁ Κρόνος τὴν ἔξω φορὴν πολλὸν ἀφ' ἡμέων καὶ οἱ